

PENTICOSTARUL

DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

LA VECERNIA MICĂ

La: Doamne, strigat-am..., se cântă Stihirile pe 4 și se cântă Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Cântare de seară și slujbă cuvântătoare...

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pe noi...

Bucură-te, Sioane sfinte, maică a bisericilor...

Cuvântul cel ce S-a Născut din Dumnezeu-Tatăl...,

Slavă..., glasul al 6-lea:

Dumnezeiască ceată a mucenicilor... (caută-le la Vecernia mare).

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Cum te vom ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu? Cum vom lăuda taina cea necuprinsă de minte a nașterii tale, Preabinecuvântată? Că Făcătorul veacurilor și Ziditorul firii noastre, milostivindu-Se de chipul Său, S-a micșorat pe sine prin deșertarea cea nepătrunsă. Cel ce este în sânurile cele fără de materie ale Tatălui, în pântecul Tău, curată, S-a sălășluit; și trup fără de schimbare S-a făcut din tine, ceea ce nu știi de nuntă, rămânând Dumnezeu, precum a fost din fire. Pentru aceasta, ne închinăm Lui, Celui ce este Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, același în fiecare înfățișare. Că în El sunt, cu adevărat, amândouă firile; și îndoite propovăduim toate însușirile cele firești ale Lui, cinstind, în cele două firi, două lucruri și două voințe. Că fiind de o ființă cu Dumnezeu și Tatăl, ca om voiește și lucrează de voia Lui însuși. Pe Acela roagă-L, curată, Preafericită, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihira Învierii, glasul al 8-lea:

Suitu-Te-ai pe Cruce, Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât din cer; venit-ai la moarte, Viața cea fără de moarte; către cei din întuneric, Lumina cea adevărată; către cei căzuți, Învierea tuturor. Cel ce ești Lumina și Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Apoi urmează trei Stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea.

Podobie: O, preaslăvită minune...

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, întru tot cinstită; bucură-te, izvor, care izvorăști credincioșilor viață; bucură-te, Stăpâna tuturor și Doamna făpturii, ceea ce ești binecuvântată; bucură-te, cea cu totul fără prihană, preaslăvită; bucură-te,

preacurată; bucură-te, palat; bucură-te, dumnezeiesc locaş; bucură-te, curată; bucură-te Maică-Fecioară; bucură-te, dumnezeiască mireasă!

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Preacurată; bucură-te nădejdea credincioșilor; bucură-te, curățirea lumii; bucură-te, ceea ce izbăvești de tot necazul pe robii tăi; bucură-te, ceea ce ești mângâierea credincioșilor cea purtătoare de viață; bucură-te, sprijinitoare; bucură-te, turnul de apărare al celor ce te cheamă pe tine; bucură-te, dumnezeiesc locaş al lui Dumnezeu și munte sfânt.

Stih: Feței tale se vor ruga mai marii poporului.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; bucură-te, ceea ce singură ești nădejde și sprijin oamenilor; bucură-te, liman și sfeșnic pururea luminător; bucură-te, făclie strălucitoare; bucură-te, palat sfințit; bucură-te, raiule; bucură-te, locaş dumnezeiesc; bucură-te, izvorule care izvorăști ape celor ce aleargă la tine.

Slavă..., **idiomela Sfinților, glasul al 6-lea: Veniți, credincioșilor, astăzi...**

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu (caută-le la Stichoavna Vecerniei mari). Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... După Tatăl nostru..., se cântă troparul Învierii; Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. Ectenia mică și otpustul.**

***

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm și ectenia mare, se citește Fericit bărbatul..., Catisma toată.

La Doamne, strigat-am..., se cântă Stihirile pe 10: ale Învierii 3, ale lui Anatolie 3 și ale Sfinților 4.

Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Cântare de seară și slujbă cuvântătoare aducem Ție, Hristoase; că bine ai voit a ne milui pe noi, prin Înviere.

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pe noi de la fața Ta; ci binevoiește a ne milui pe noi, prin Înviere.

Bucură-te, Sioane sfinte, maică a bisericilor, locaşul lui Dumnezeu; că tu ai primit întâi iertarea păcatelor, prin Înviere.

Stihirile lui Anatolie:

Cuvântul, Cel născut din Dumnezeu-Tatăl, mai înainte de veci, iar în anii din urmă, Același, întrupat din cea neispită de nuntă, de bunăvoie a răbdat răstignirea de moarte. Și pe omul cel omorât de demult l-a mântuit prin Învierea Sa.

Învierea Ta cea din morți o slăvim, Hristoase, prin care ai liberat neamul lui Adam din robia iadului; și ai dăruit lumii, ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Slavă Ție, Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Cel ce ai fost răstignit pe Cruce, și ai înviat din mormânt a treia zi.

Stihirile Tuturor Sfinților, glasul al 6-lea

Podobie: Toată nădejdea...

Cuvântători duhovnicești, organe ale Duhului, făcându-se prin credință ucenicii Mântuitorului, s-au risipit până la marginile pământului, semănând, cu dreaptă credință, cinstita propovăduire; din care au răsărit, prin dumnezeiască lucrare și prin har, oștile mucenicilor, care au purtat chipul cinstitelor Patimi, prin multele feluri de zdrobiri, de loviri și de arderi cu foc, și se roagă cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Înflăcărându-se cu focul dragostei Domnului, cinstiții mucenici nu țineau seama de foc; și aprinși fiind ca niște dumnezeiești cărbuni, au ars, în Hristos, trufia înșelăciunii cea uscată; și cu înțelepte rugăciuni au astupat gurile fiarelor, și, tăindu-li-se capetele, au tăiat toate taberele vrăjmașului; iar cu răbdare, vărsându-și șiroaiele de sângeuri, au adăpat Biserica cea înfloritoare prin credință.

Luptând împotriva fiarelor, cu săbiile fiind uciși, cu gheare jupuiți, cu brațele smulse și zdrobite, și cu foc materialnic arși fără încetare și străpunși, și cu încheieturile schilodite, au răbdat neclintiții mucenici cu multă tărie, văzând de mai înainte odihna ce va să fie și cununile cele nestricăcioase și slava lui Hristos; căruia cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Pe cei ce s-au luptat cu credință în toate părțile lumii, pe apostoli, pe mucenici, pe preoții cei de Dumnezeu înțelepțiți, pe cinstitele femei, pe adunarea cea sfântă, cu sfințite cântări, după datorie, să o lăudăm; că cei pământești s-au adunat laolaltă cu cei cerești, și prin patimă au câștigat, cu

darul lui Hristos, nepătimirea; și acum, ca niște stele strălucitoare luminându-ne pe noi, cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Dumnezeiască ceată a mucenicilor, temelia Bisericii, împlinirea Evangheliei, voi, cu fapta, ați plinit cuvintele Mântuitorului. Că prin voi s-au închis porțile iadului, deschise asupra Bisericii; vărsarea sângelui vostru a înecat jertfele idolești; junghierea voastră a rodit turma credincioșilor; pe îngeri i-ați uimit și stați, purtând cununi, înaintea lui Dumnezeu; pe Care neîncetat rugați-L pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea (Dogmatica):

Împăratul cerurilor, din iubire de oameni, pe pământ S-a arătat și între oameni a viețuit; că din Fecioară curată trup luând și dintr-însa om ieșind, un singur Fiu este: îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, într-un adevăr propovăduindu-L Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru. Pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

Intrare cu cădelnița: Lumină lină...

Prochimenul zilei: Domnul S-a împărățit... și:

PAREMIILE

Citire din prorocia lui Isaia (43:9-14):

Acestea zice Domnul: "Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut prorocii? Să-și aducă martorii și să se dovedească, să audă toți și să zică: Adevărat! Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, și Sluga pe care am ales-o, ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel care am vestit, Cel care am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul. Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?" Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Citire din Înțelepciunea lui Solomon (3:1-9):

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar

dacă, în fața oamenilor, ei au îndurate suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întregă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpânii vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

Citire din Înțelepciunea lui Solomon(5:16-6:1):

Cei drepti vor fi vii în veacul veacurilor și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să se răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină: apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului.

LA LITIE

Se cântă Stihira hramului, apoi aceste idiomele ale Tuturor Sfinților, glasul 1:

Duhovnicește să prăznuim în unirea credinței praznicul cel a toată lumea, al celor ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu, pe cinstiții patriarhi, soborul prorocilor, podoaba apostolilor, adunarea mucenicilor, lauda pustnicilor, pomenirea tuturor Sfinților; că ei se roagă neîncetat să se dăruiască pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Veniți toți credincioșii să laudăm preaslăvita pomenire a tuturor Sfinților, cu psalmi, cu laude și cu cântări duhovnicești: pe Botezătorul Mântuitorului, pe apostoli, pe proroci și pe mucenici, pe ierarhi, pe învățători și pe cuvioși, pe pustnici, pe drepti și pe adunarea sfintelor femei, cea iubitoare de Dumnezeu, și cu cinste fericindu-i, cu un glas să grăim: Preabunule Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile lor,

dă pace Bisericii Tale, biruință iubitorilor de Hristos creștini, asupra vrăjmașilor, și sufletelor noastre mare milă.

Veniți toți să ne veselim duhovnicește pentru pomenirea Sfinților; că iată aceasta a venit, revărsându-ne nouă daruri aducătoare de câștig. Pentru aceasta, cu glas de bucurie și cuget curat, să grăim, zicând: Bucurați-vă, adunarea prorocilor, care ați propovăduit lumii venirea lui Hristos, și cele foarte depărtate ca și cum ar fi fost aproape mai dinainte le-ați văzut. Bucurați-vă, ceata apostolilor, care ați fost pescari de păgâni și vânători de oameni. Bucurați-vă, mulțimea mucenicilor, care de la marginile pământului v-ați adunat într-o credință și pentru dânsa ați suferit încercările chinurilor și desăvârșit ați luat cununa muceniei. Bucurați-vă, stup al părinților, care v-ați topit trupurile cu nevoița și omorându-vă patimile trupești v-ați întraripat mintea cu dumnezeiasca dragoste, și la cer ați zburat și, cu îngerii împreună veselindu-vă, vă îndulciți de veșnicele bunătăți. Ci, o, prorocilor, apostolilor și mucenicilor! Rugați cu dinadinsul, împreună cu pustnicii, pe Cel ce v-a încununat pe voi, să izbăvească de vrăjmașii cei văzuți și cei nevăzuți, pe cei ce cu credință și cu dragoste săvârșesc cea de-a pururi cinstită pomenirea voastră.

Slavă..., glasul al 5-lea:

La prăznuirea de acum să alergăm împreună credincioșii; că înaintea noastră faptele bune ale mucenicilor stau ca o masă duhovnicească cu dulci bucate, și ca un pahar de taină plin de veselie; că aceștia cu suflete tari, din toate laturile pământului, și de toată vârsta, au adus lui Dumnezeu jertfă duhovnicească, încercările a tot felul de chinuri asupra mădurelor trupului; unora capul li s-a tăiat, iar altora li s-au smuls mâinile cu toate încheieturile, toți Sfinții făcându-se, astfel, părtași patimilor lui Hristos. Ci, o, Doamne! Cel ce le-ai dat lor cununi de răsplătire pentru chinuri, învrednicește-ne și pe noi, ca un iubitor de oameni, să viețuim urmând calea acestora.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Biserică și poartă, palat și scaun împărătesc ești, Fecioară, cu totul cinstită; prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, S-a arătat celor ce dormeau în întuneric, Soarele dreptății fiind și vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit, după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca

cea ce ai agonisit îndrăzneală către Dânsul, ca o maică, roagă-L neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Și celelalte după rânduială.

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Suitu-Te-ai pe Cruce, Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât din cer; venit-ai la moarte, Viața cea fără de moarte; către cei din întuneric, Lumina cea adevărată; către cei căzuți, Învierea tuturor. Cel ce ești Luminarea și Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Stih: Domnul S-a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Pe Hristos, Cel ce a înviat din morți, să-L slăvim; că suflet și trup luând, prin patimă pe unul de altul a despărțit; cu prea curatul suflet pogorându-Se în iad, pe care l-a și prădat; dar în groapă, sfântul trup al Izbăvitorului sufletelor noastre n-a cunoscut stricăciune.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Cu psalmi și cu cântări slăvim, Hristoase, Învierea Ta cea din morți, prin care ne-ai slobozit pe noi de tirania iadului; și ca un Dumnezeu ne-ai dăruit viață veșnică și mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

O, Stăpâne al tuturor, Cel necuprins, Făcătorule al cerului și al pământului, prin Cruce pătimind, mie nepățimire mi-ai izvorât. Iar îngropare primind, și înviind întru slavă, împreună ai înviat pe Adam, cu mână atotputernică. Slavă Învierii Tale, celei de-a treia zi, prin care ne-ai dăruit nouă viață veșnică și curățire de păcate, ca un singur îndurat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniți credincioșilor, astăzi, adunându-vă laolaltă să prăznuim cu dreaptă credință și să cinstim cu laude preaslăvita și cinstita pomenire a tuturor Sfinților, zicând: Bucurați-vă, preaslăviți apostoli, proroci, mucenici și ierarhi! Bucură-te, adunare a cuvioșilor și a dreptilor! Bucurați-vă, ceata cinstitelor femei! Și rugați pe Hristos, pentru lume, să

dăruiască creștinilor biruință asupra păgânilor și sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Făcătorul și Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecul tău ieșind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ție, Preacurată, ca unei maici a lui Dumnezeu și Fecioare cu adevărat, grăim către tine, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., și după Tatăl nostru..., se cântă troparul sfinților (de 2 ori) și Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... (o dată). Și binecuvântarea pâinilor.

Dacă nu este Litie se cântă troparul Învierii, glasul al 8-lea:

Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, ai luat îngropare de trei zile, ca să ne slobozești pe noi din patimi, Cel ce ești Viața și Învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

Slavă..., al Sfinților, glasul al 4-lea:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înșii grăiesc către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La Miezonoaptea se cântă Canonul Treimii, al glasului de rând din Octoih.

***

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparul Învierii de două ori; Slavă..., al sfinților, și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După întâia Catismă se cântă Sedealna Învierii din Octoih, glasul al 8-lea.

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și înger luminat femeilor le grăia: Lăsați lacrimile, apostolilor binevestiți, strigați, cântând, că a înviat Hristos Domnul, Care bine a voit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă...

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit, și îngerul piatra de pe el a prăvălit; femeile Te-au văzut înviat din morți, și ele au binevestit Ucenicilor Tăi, în Sion, că ai înviat, Viața tuturor; și s-au dezlegat legăturile morții, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

În haine albe fiind îmbrăcat Gavriil, întocmai ca un fulger luminos a stat lângă mormântul lui Hristos și piatra de pe groapă a răsturnat; și frică mare a cuprins pe străjerii Tăi și de îndată au rămas toți ca niște morți. Rușinați-vă cei fără de lege, de străjerii mormântului și de pecetea pietrei, și cunoașteți că Hristos a înviat.

Slavă...

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască apostolilor Învierea, precum este scris; și, îndată

alergând, Petru a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a spăimântat, pentru că a văzut și giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup. Și crezând, a grăit: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostrum, că Tu ești raza Tatălui.

Și acum., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura: soborul îngeresc și neamul omenesc; ceea ce ești biserică sfințită și rai cuvântător, lauda fecioriei din care Dumnezeu S-a întrupat și prunc S-a făcut, Cel ce este mai-nainte de veci, Dumnezeuul nostru; că mitrasul tău scaun l-a făcut, și pânțelele tău mai presus decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de har, slavă ție!

După: Fericiți cei fără prihană..., (Ps. 118) **se cântă troparele:** Soborul îngeresc...

IPACOI

Stând mironosițele înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și de la îngeri primind bunele vestiri de bucurie, apostolilor au vestit că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

ANTIFOANELE TREPELOR

Glasul al 8-lea:

Antifonul 1.

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai-nainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Slavă..., Și acum...,

Prin Duhul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl laudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul al 2-lea.

Inima mea cu frica Ta să se acopere, smerindu-se cu gândul; ca nu înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va înfricoșa atunci când va judeca toate, cu foc și cu pedeapsă.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh orice om dumnezeiesc vede și mai-nainte grăiește; face minuni prea înalte, pe Unul Dumnezeu în treime cântând; că deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul al 3-lea.

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce coboară la maica sa – pământul, se va risipi iarăși, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh este cunoștința de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă: Că este Tatăl, fără de început, din Care S-a născut Fiul fără de ani, și Duhul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul al 4-lea.

Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, decât să locuiască frații împreună? Că în aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinei, poruncește că de haină nu se cade să ducem grijă.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh, ca printr-o singură pricină, toate se țin, prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Stih: Laudă, suflete al meu, pe Domnul, lauda-voi pe Domnul în viața mea.

Apoi: Toată suflarea..., Evanghelia întâi a Învierii, Psalmul 50 și celelalte.

CANOANELE

Se pune Canonul Învierii pe 4, al Crucii-Învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și al Tuturor Sfinților pe 6.

CÂNTAREA 1

Canonul Învierii, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Pe Faraon, cel ce se purta pe carul de război, l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul crucii și despărțind marea; iar pe Israel fugarul, cel ce umbla pedestru, cântând cântare lui Dumnezeu, l-a mântuit.

De Dumnezeirea lui Hristos, cea întru tot puternică, cum nu ne vom mira? Că din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nesticăciune, și din coasta cea sfântă izvor de nemurire picură, și din mormânt viață veșnică.

Ca un cuvios s-a arătat acum îngerul femeilor, și purtând semne strălucite ale curăției firești celei fără materie, a vestit lumina Învierii, grăind: A înviat Domnul!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Lucruri preaslăvite s-au grăit despre tine, în neamuri și neamuri, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu-Cuvântul în pânțece și curată ai rămas, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pe tine, ceea ce ești după Dumnezeu ocrotitoarea noastră.

Canonul Crucii-Învierii, același glas.

Irmos: Apa trecând-o...

Ridicatu-s-au porțile durerii și s-au spăimântat portarii iadului, văzând în cele mai dedesupt, pe Cel ce este în înălțime, mai presus de firea tuturor.

Miratu-s-au cetele îngerești văzând, pusă pe scaunul Tatălui, firea omenească cea căzută, care era ținută în cele mai dedesupt ale pământului.

Canonul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, același glas.

Irmos: Să cântăm Domnului...

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te laudăm, ceea ce ai născut întrupat, mai presus de fire, pe Cuvântul cel veșnic și Dumnezeu.

Pe Tine, Hristoase, Te-a născut Fecioara, strugure purtător de viață, Care izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea.

Canonul Tuturor Sfinților, același glas.

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta...

Lăudând noi cetele Sfinților Tăi, ne rugăm să ne lumineze cu lumina Ta sufletele noastre, pentru rugăciunile lor; că Tu ești lumina cea neapropiată, Care alungi întunericul necunoștinței, cu strălucirile Tale, Hristoase, Cuvinte al lui Dumnezeu, Dătătorule de lumină.

Când Te-ai înălțat pe Cruce, ai adus la cunoștință toată moștenirea neamurilor, Stăpâne; și cu lumina Sfintei Treimi o ai luminat prin Sfinții Tăi apostoli, prin care ai izgonit înșelăciunea.

Credincioși așezământului Legii Tale, Hristoase, toate cele de pe pământ cu cuviință le-au lepădat apostolii Tăi; și cu lumina harului au luminat, preaslăviții, toată lumea, propovăduindu-Te prin Evanghelie.

Slavă...

Cu bucurie ridicând mucenicii crucea Ta și cinstitei Tale patimi fără abatere urmând, nu s-au temut, vitejii, de amenințarea tiranilor, nici de foc, nici de sabie, nici de bățai, nici chiar de foame și nici de moarte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Îndrăzneală vitejească luând pe față fecioarele, Preacurată, lupte mucenicești fără de abatere au îndurat; și precum zice psalmistul, în urma ta, Fecioară, dumnezeiește bucurându-se cu Fiul tău, s-au adus pe ele jertfă Împăratului a toate.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

CÂNTAREA A 3-a

Canonul Învierii

Irmosul:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu pricepere, și pământul pe ape l-ai așezat, întărește-ne pe piatra Bisericii Tale, Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit pentru gustarea cea cu păcat, l-ai îndreptat cu mântuitoarea patimă a trupului Tău, Hristoase, că Însuși nevinovat ai fost de ispita morții, Cel ce ești fără de păcat.

Lumina Învierii a strălucit celor ce ședeau în întuneric și în umbra morții, Dumnezeul meu Iisus, și cu a Sa Dumnezeire legând pe cel tare, i-a smuls vasele lui.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Mai înaltă decât heruvimii și decât serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, că tu singură ai primit în pântecul tău pe Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ești neîntinată. Pentru aceasta, pe tine, toți credincioșii cu cântări pururea te fericism.

Canonul Crucii - Învierii

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Pe noi, cei ce mai înainte n-am dat ascultare poruncii Tale, Doamne, după ce ne-ai făcut cu adevărat, ne-ai izgonit. Și luând Tu chipul nostru și învățându-ne ascultare, la Tine din nou ne-ai adus prin răstignire.

Cel ce cu înțelepciunea pe toate mai-nainte le-ai cunoscut, Doamne, și cu priceperea Ta ai alcătuit cele de dedesupt, n-ai socotit lucru nevrednic a învia prin pogorârea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe cel după chipul Tău.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Irmos: Tu ești tăria...

Dă-ne nouă ajutor, cu rugăciunile tale, Preacurată, alungând năvălirile cumplitelor primejdii.

Strămoașei Eva, tu i te-ai făcut îndreptare, născând lumii pe începătorul vieții, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: Cel ce ai întărit...

Cu sfințită preoție fiind îmbrăcați preoții și păstorii, și înțelepțește chivernisind-o, Hristoase, după vrednicie au împodobit cuvântul învățaturii, de sus, cu adevărat îmbogățindu-se.

Înfrumusețați fiind cu podoabele frumuseții celei dintâi, și arătând ca niște luminători nerătăciți, Biserica lui Hristos cer ați făcut-o, Sfinților, unul într-un chip, altul într-altul, împodobind-o pe dânsa în multe feluri.

Slavă...

Legii Tale supunându-se mulțimile celor fericiți, cu multe feluri de virtuți strălumiți fiind, au moștenit locașurile cele cerești, bucurându-se. Că plinind unii pe unele, iar alții pe altele, toți au plinit pe acestea cu vrednicie.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pânțecă fecioresc pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel din Dumnezeu, L-ai născut nouă, Maica lui Dumnezeu; pe Care tinerele fecioare curate, cu dumnezeiască cuviință L-au iubit, și după tine toate, luminat, Lui au urmat.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea...

Săvârșind sfânta pomenire a strămoșilor părinți patriarhi, a apostolilor, a mucenicilor, a ierarhilor, a prorocilor și a cuvioșilor Tăi, a pustnicilor și a dreptilor și a tot numele ce este scris în cartea vieții, Hristoase Dumnezeule, pe toți îi îndemnăm la rugăciune, rugându-ne Ție: Împacă pentru dânșii, lumea Ta, ca un iubitor de oameni, ca toți să grăim Ție: Dumnezeule, Cel ce Te preaslăvești în sfatul Sfinților Tăi, Tu ești, cu adevărat, Cel ce ai preaslăvit după vrednicie pomenirea lor.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe ceea ce este poartă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, norul cel luminos, pe scara cea cerească, raiul cel duhovnicesc, izbăvirea Evei și

odorul cel mare a toată lumea să o lăudăm. Că printr-înșă s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă-Te Fiului Tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce cu bună cinstire se închină preasfintei tale nașteri.

CÂNTAREA A 4-a

Canonul Învierii

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu prorocul Avacum grăim către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Tu pe noi, cei ce eram vrăjmași, ne-ai iubit foarte; Tu, prin smerire neobișnuită, Te-ai pogorât pe pământ, Îndurate Mântuitorule, nerușinându-Te de ocară netrebniceii noastre; și rămânând în înălțimea slavei Tale celei prea curate, ne-ai așezat în slavă pe noi, cei ce mai înainte eram nebăgați în seamă.

Cine nu se va mira acum, Stăpâne, văzând moartea zdrobită prin Patimă, stricăciunea izgonită prin Cruce și iadul deșertat de bogăție prin moarte? Lucru peste fire al puterii Tale celei dumnezeiești, Cel ce ai fost răstignit, Iubitorule de oameni!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Tu, ceea ce nu știi de nuntă, ești lauda credincioșilor; tu ești ocrotirea, tu ești scăparea creștinilor, cetate și liman, că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Pe Cruce Te-au pironit feciorii celor fără de lege, Iubitorule de oameni, prin care ai mântuit, ca un milostiv, pe cei ce slăvesc patimile Tale.

Înviind din mormânt, ai înviat cu Tine pe toți morții cei din iad, și ai luminat, ca un milostiv, pe cei ce slăvesc Învierea Ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Țarină nearată, care ai odrăslit pe Spicul cel făcător de viață, Care dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pe tine toți cei luminați te propovăduim; că ai născut pe Soarele dreptății, pururea fecioară.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Adunarea Sfinților Tăi unită fiind Ție, prin dragoste, și de Tine îndulcindu-se, în curăție și sfințenie cu bucurie dănuiește hora cea nesfârșită, împreună cu îngerii, în jurul Tău, Purtătorule de grijă al tuturor, Dumnezeule și Doamne.

Bărbătește v-ați încununat cu cununa mucenicilor, slăviților sfințiți mucenici, mai întâi împodobiți fiind cu ungera dumnezeieștii lucrări a preoției, preafericitor. Pentru aceasta, îndoite cununi, după vrednicie luând, cu Hristos vă bucurați în veci.

Toată simțirea trupului o ați supus duhului, cu adevărat, de Dumnezeu purtătorilor, veștejind prin post, zburdările lui cele neoprite; și acum, luminându-vă cu lumina nepătimirii, ați luat răsplătirile ostanelilor.

Slavă...

Ca niște mucenici ai lui Hristos, întâiul-mucenic, mari chinuri ați suferit, cu răbdare și cu vitejie, luptând ca în trupuri străine, slăviților. Și acum, moșteni împărăției arătându-vă, vindecări izvorâți credincioșilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mireasă a lui Dumnezeu te-ai făcut, Născătoare de Dumnezeu, că pe Cuvântul Lui, Cel mai înainte de veci, cu trup L-ai născut nouă. Întru Care și femeile cu sfințenie viețuind și cu tot felul de chinuri prin tine împodobindu-se, căderea strămoașei au îndreptat.

CÂNTAREA A 5-a

Canonul Învierii

Irmosul:

Pentru ce ne-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumina neapusă, și ne-a acoperit întunericul cel vrăjmaș, pe noi, ticăloșii? Ci ne întoarce, rugămu-ne Ție, și la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile noastre.

Răbdat-ai să fii îmbrăcat în veșmânt de batjocură mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, acoperind goliciunea cea fără de rușine a celui întâi-zidit; și gol fiind pironit pe Cruce, ai dezbrăcat, Hristoase, îmbrăcămintea morții.

Din țărâna morții ai zidit iarăși firea noastră cea căzută, înviind Tu; și ai făcut-o neîmbătrânitoare, Hristoase, arătând-o iarăși ca o icoană împărătească, strălucind de lumina nestricăciunii.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Îndrăzneală de Maică având către Fiul tău, Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi, cei de un neam, rugămu-ne, că pe tine, singură, creștinii te punem înainte, mijlocitoare binevoitoare către Stăpânul.

Canonul Crucii - Învierii

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Îndreptează-ne pe noi cu puterea Crucii Tale, Hristoase, că pentru aceasta cădem către Tine; și pacea dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Chivernisește, ca un preabun, viața noastră, a celor ce laudăm Învierea Ta, și ne dăruiește pace, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: Pentru ce ne-ai lepădat...

Liniștește viforul păcatelor noastre cel nepotolit, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Chivernisitorul și Domnul.

Nașterii tale, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, slujesc cetele îngerilor și adunările oamenilor.

Canonul Tuturor Sfinților
Irmos: Pentru ce ne-ai lepădat...

O, Purtătorilor de Dumnezeu! Luminându-vă cu puterea Duhului, v-ați învrednicit ca și dumnezeieștii proroci a vedea mai dinainte cele ce aveau să fie și, dornici fiind de neprihana sufletului, v-ați curățit prin viață sfântă.

Ceata Sfinților, toți cei mai înainte de Lege, patriarhii, prorocii, apostolii, adunările învățătorilor și ale dreptilor, împreună cu sfinții mucenici și cuvioși, se luminează acum cu dumnezeiești daruri.

Slavă...

Văzând astăzi adunarea Sfinților Tăi străluminată cu strălucirea Ta, Mântuitorule, și cu făcliile cele nestinse ale harului, laudăm neîncetat dumnezeiasca Ta bogăție și îndestularea bunătăților, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Preaminunată nașterea ta iubind-o preacinstitele femei, întru nimic au socotit desfătărilor vieții, Preacurată, dorind cu înfocare numai luminarea și dumnezeiasca ei strălucire.

CÂNTAREA A 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Curățește-ne, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile noastre, și ne ridică din adâncul răutăților, rugămu-ne, căci către Tine am strigat, și ne auzi, Dumnezeul mântuirii noastre.

Din pricina pomului m-a biruit începătorul răutății; iar Tu însuși, spânzurat fiind pe lemn, Hristoase, mai cu tărie, prin cruce l-ai surpat, vădindu-l pe el, iar pe mine, cel căzut, m-ai înviat.

Răsărind din mormânt, ai miluit Sionul, făcându-l nou în locul celui vechi, ca un milostiv, cu sângele Tău cel dumnezeiesc; și acum împărățești într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, curate, să ne izbăvim de greșelile cele cumplite și să dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Celui ce din tine, în chip de negrăit, S-a întrupat.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Rugăciune vărs...

Palmele pe Cruce Ți-ai întins, vindecând mâna celui întâizidit, cea întinsă cu poftă necumpătată în Eden și, cu voia Ta, fiere ai gustat, Hristoase, și ai mântuit, ca un puternic, pe cei ce slăvesc patimile Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ca să strice împărăția osândirii celei de demult și a stricăciunii, Izbăvitorul moarte a gustat; și la cele din iad pogorându-Se, a înviat și a mântuit ca un puternic, pe cei ce laudă Învierea Lui.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Irmos: Haină luminoasă...

Pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, credincioșii te vestim biserică a lui Dumnezeu și chivot, cămară de nuntă însuflețită și poartă cerească.

Nimicitor al chipurilor idolești fiind, ca un Dumnezeu, Cel născut al tău, Marie, dumnezeiască Mireasă, este închinat împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: Curățește-ne, Mântuitorule...

Ca o piatră scumpă, aleasă, pusă în capul unghiului, aflându-Te Sfinții în Sion pe Tine, Stăpâne, temelie neclintită, ca niște pietre alese s-au zidit pe sine deasupra ei.

Împunsă fiind coasta Ta, picăturile de sânge, picurând cu apa dumnezeiesc lucrătoare, au înnoit lumea și au chemat dumnezeiasca adunare a tuturor Sfinților, Făcătorule de bine.

Slavă...

Lăudăm cu toată buna cinstire mulțimea cea de Dumnezeu însuflată a mucenicilor, care s-a luminat cu harul și a strălucit prea luminat cu porfira sângelui și cu mantia pătimirilor celor crunte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maică prea adevărată a lui Dumnezeu, toți te cunoaștem pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană; prin care firea femeiască întărindu-se, a luptat pentru Hristos și s-a umplut de toată virtutea, cu dreaptă cinstire.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Ca pe o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzește Biserica Ta, mult-Milostive, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

ICOS

Cei ce au pățimit chinuri în tot pământul și s-au mutat la ceruri; cei ce au urmat Patimile lui Hristos și au înlăturat patimile noastre, astăzi se adună aici, arătând Biserica celor întâi-născuți ca pe aceea ce are chipul celei de sus, și lui Hristos se roagă: Dumnezeul nostru ești! Pentru Născătoarea de Dumnezeu păzește-ne, mult-Milostive!

SINAXAR

ÎN DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

În această zi, Duminica întâi după Rusalii, prăznuim praznicul Tuturor Sfinților, celor de pretutindeni, din toată lumea, din Asia, Libia și Europa, de la Miazănoapte și de la Miazăzi.

Dumnezeieștii noștri Părinți au așezat să prăznuim, după Pogorârea Sfântului Duh, sărbătoarea de azi, ca și cum ar fi voit să arate că venirea Preasfântului Duh a lucrat prin apostoli niște lucruri atât de mari, încât a sfințit și a înțelepțit pe cei de un aluat cu noi și, așezându-i din nou în locul cetei aceleia îngerești căzute, i-a adus, prin Iisus Hristos, la Dumnezeu: pe unii, adică, prin mucenicie și sânge, iar pe alții prin trăire și viață virtuoasă, Duhul Sfânt săvârșind, astfel, fapte mai presus de fire.

Sfântul Duh S-a pogorât în chipul focului, ca unul ce are, în firea Lui, înclinarea de la ceea ce este mai sus spre ceea ce este mai jos; iar țărâna, cu firea ei înclinată spre cele de jos, adică frământătura noastră, este ridicată la cele cerești.

Cu puțin mai înainte, trupul luat și îndumnezeit de Dumnezeu-Cuvântul a fost înălțat și a șezut de-a dreapta slavei părintești; iar acum, după făgăduință, îi atrage la Sine pe toți cei ce vor, așa cum ne arată lucrarea mântuitoare a Dumnezeu-Cuvântului și rostul cel mai din urmă

al venirii Sale în trup, printre noi, și al iconomieii. Că pe cei căzuți mai demult din credință, îi aduce la unirea și la prietenia cu Dumnezeu, iar dintre nemulțumitori a adus lui Dumnezeu, ca pe o pârgă a firii omenești, pe cei care în multe chipuri au bine-plăcut Lui. Într-acest fel, deci, așa prăznuim sărbătoarea Tuturor Sfinților.

În al doilea rând, prăznuind această sărbătoare, noi cinstim și pe mulți alții, care, deși au bine-plăcut lui Dumnezeu prin virtutea lor cea desăvârșită, totuși, din cine știe ce pricină, ori poate din pricina unor împrejurări lumești, au rămas neștiuți de nimeni, cu toate că au multă slavă înaintea lui Dumnezeu. Pe de altă parte, sunt mulți care au viețuit după voia lui Hristos, și în India, în Egipt, în Arabia, în Mesopotamia, în Frigia, în părțile de sus ale Mării Negre, cum și în tot Apusul, până chiar și în insulele britanilor și, pe scurt grăind, în Răsărit și în Apus, a căror cinstire nu era ușor de făcut, după cum se cuvine și după obiceiul Bisericii, din pricina mulțimii lor. Deci, pentru ca să primim și ajutorul acestora, al tuturor care au bine-plăcut lui Dumnezeu, în orice parte a pământului, iar, pe de altă parte, și pentru Sfinții care se vor adăuga mai târziu, dumnezeieștii Părinți, au așezat să prăznuim praznicul Tuturor Sfinților, care cuprinde în sine pe toți cei dintâi și pe toți cei de mai târziu, pe cei cunoscuți și pe cei necunoscuți, pe care Duhul Sfânt, sălășluindu-Se întru ei, i-a sfințit.

În al treilea rând, prăznuirile Sfinților, ce se fac în fiecare zi în parte, trebuiau adunate într-o singură zi spre a se arăta că ei au luptat pentru un singur Hristos și că toți s-au găsit pe aceeași cale a virtuții, și astfel s-au încununat după vrednicie, ca niște slujitori ai unui singur Dumnezeu. Ei au alcătuit Biserica, împlinind lumea cea de sus și încurajându-ne și pe noi a ne sârgui să ducem cu toată râvna aceeași luptă, care este deosebită și de mai multe feluri, potrivit cu puterea fiecăruia. Spre care nevoiască-se fiecare, după puterea și cu toată osârdia lui.

În cinstea tuturor acestor Sfinți din veac, Leon, preaînțeleptul și vrednicul de laudă împărat, a zidit o biserică măreață și foarte frumoasă înăuntrul cetății Constantinopolului, aproape de biserica Sfinților Apostoli. După cum se spune, ei ar fi zidit această biserică pentru Teofana, soția lui cea dintâi, care ar fi bine-plăcut lui Dumnezeu în chip desăvârșit, petrecându-și viața, lucru de mirare, chiar în mijlocul tulburărilor și al palatelor împărătești. Astfel, după ce împăratul a făcut cunoscut Bisericii scopul său, aceasta nu s-a plecat voii lui. Adică, s-a împotrivit îndată părerii împărătești, sub cuvânt că nu este cu cale a număra între Sfinți, și a cinsti numaidecât pe Teofana, în așa fel încât să i se sfințească chiar și o biserică, peste măsură de frumoasă, celei care până ieri, numai cu câteva zile mai înainte, trăise sub ispita înfumurării și a desfătării împărătești și că, deși a bine-plăcut lui Dumnezeu, totuși încă nu a sosit vremea a i se da cinstire și închinare ca unui sfânt. Preaînțeleptul împărat, împărtășind părerea întregii Biserici, a hărăzit Tuturor Sfinților biserica zidită de el, zicând: "Dacă și Teofana este sfântă, să fie și ea socotită cu toți sfinții".

Socotim, deci, că prăznuirea sărbătorii de azi, de aici mai ales și-a luat începutul, cu toate că s-ar fi putut întâmpla ca ea să fi fost și mai înainte. Pentru aceasta ea este așezată ca o încheiere a Triodului și a Penticostarului, înconjurând întocmai ca un zid toate praznicele, fără osebire. Că buna rânduială și tocmeala Bisericii, deși începuse din vechime și se închegase puțin câte puțin, precum trebuie, totuși ea s-a orânduit și s-a așezat în întregime în zilele acestui împărat, așa cum este rânduiala și așezământul ei de acum. Triodul, ca să vorbim pe scurt, cuprinde într-însul tâlcuirea cu grijă, în cuvinte nespuse, a tuturor celor

făcute de Dumnezeu pentru noi: căderea diavolului din cer pentru neascultarea cea dintâi; alungarea lui Adam din rai și păcatul; toată iconomia, cea pentru noi, a lui Dumnezeu-Cuvântul. Iar Penticostarul ne arată cum am fost ridicați din nou la ceruri, prin Sfântul Duh, și cum, acolo, am înlocuit ceata îngerească cea căzută, lucru care e știut că s-a făcut prin toți Sfinții.

Să se mai știe că acum prăznuim toate câte Duhul Sfânt, cu dăruiri de bine, a sfințit: sufletele cele prea înalte și sfințite, adică cele nouă cete, pe strămoși și patriarhi, pe proroci și pe sfinții apostoli, pe mucenici și ierarhi, pe sfinții mărturisitori și pe cuvioșii mucenici, pe cuvioși, pe dreپți și pe toată ceata sfințelor femei și pe toți ceilalți Sfinți necunoscuți, împreună cu care să fie și cei ce se vor adăuga în viitor. Dar, mai presus de toți și între toți și cu toți Sfinții, pe Sfânta Sfinților, pe Preasfânta și cea fără de asemănare mai mărită decât cetele îngerești, pe Doamna și Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Cu rugăciunile Preacuratei Tale Maici, Hristoase Dumnezeule, și cu ale Tuturor Sfinților celor din veac, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

CÂNTAREA A 7-a

Canonul Învierii

Irmosul:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat oarecând în Babilon; pentru aceasta tinerii în cuptor, ca într-o pajiște înflorită, cu picioare vesele săltând, au cântat: "Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri".

Slăvita deșertare și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, uimește pe îngerii care Te-au văzut pironit pe Cruce, ca să mântuiești pe cei ce cu credință cântă: "Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri".

Cu dumnezeiasca Ta pogorâre cele de dedesupt s-au umplut de lumină și întunericul cel de mai înainte a fost risipit. Pentru aceasta, cei în veac legați au înviat cântând: "Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri".

A Treimii:

Dumnezeu mărturisindu-Te, cu dreaptă credință Te vestim pe Tine Domn al tuturor, cu adevărat, dar Tată numai al Fiului Celui Unul-Născut; și cunoaștem un singur Duh drept, Cel de o ființă și împreună- veșnic, Care din Tine purcede.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Mântuire ai lucrat în mijlocul a toată lumea, Dumnezeule, precum zie prorocul, că, înălțat fiind pe lemn, ai chemat pe toți cei ce grăiesc cu credință: "Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri".

Îniind din mormânt ca din somn, Îndurate, pe toți i-ai izbăvit din stricăciune, și făptura a fost adusă la credință, prin apostolii care au propovăduit Învierea. Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Același Irmos

Din pântece fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire cântăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Mlădiță din rădăcina lui Iesei ai răsărit, Fecioară întru tot fericită, care înflorind ai adus rod de mântuire, celor ce grăiesc cu credință către Fiul Tău: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu...

Cetele Sfinților, laudând neîncetat pe Cel ce Se odihnește întru Sfinți, se îndulcesc acum de dumnezeiască desfătare și, bucurându-se, dănuiesc cântând: "Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri".

Cu dumnezeieștile străluciri ale revărsării de lumină celei în trei sori, cu cuviință înconjurându-se de lumină adunările Sfinților, mărturisesc, cu dreaptă cinstire, pe Dumnezeu Cel Unul în Treime: pe Tatăl și pe Fiul, Cel împreună fără de început, și pe Duhul Sfânt.

Când Te vei arăta, Dumnezeule, cu slava Ta cea negrăită, în mijlocul celor îndumnezeiți, dând fiecăruia cele convenite și împărțind cununile, atunci pe toți învrednicește-i să-Ți cânte Ție: "Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri".

Slavă...

Bucurându-ne, să lăudăm adunarea tuturor Sfinților, strânși laolaltă de pretutindeni, din tot neamul, de tot rangul și traiul, împreună cu dânșii să cântăm: “Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri”.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Adunându-vă laolaltă, în dumnezeiască ceată, fecioarele toate, Preacuratei și Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu Maria, cântați-i cu mare glas: Bucură-te, ceea ce ai izvorât nouă pe Izvorul bucuriei!

CÂNTAREA A 8-a

Canonul Învierii

Irmosul:

De șapte ori a încins cuptorul tiranul haldeilor, cu furie, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe ei mântuiți de o putere mai mare, striga Făcătorului și Izbăvitorului: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L, întru toți vecii.

Puterea dumnezeiască cea mai presus de toate, a Dumnezeirii lui Iisus, a strălucit între noi, cu dumnezeiască cuviință; că, gustând moarte cu trupul pe cruce, pentru toți a zdrobit puterea iadului. Pe Care neîncetat tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L, întru toți vecii.

Sculatu-S-a Cel răstignit, iar Cel ce se trufea a căzut. Cel ce era căzut și zdrobit S-a îndreptat; stricăciunea a fost izgonită și a înflorit nestricăciunea; că moartea a fost înghițită de Viață. Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L, întru toți vecii.

A Treimii:

Pe Dumnezeirea cea întreit luminătoare, Care strălucește ca una singură, pe Lumina cea dintr-o fire în trei fețe, pe Părintele cel fără început, și pe Cuvântul cel de o fire cu Tatăl, și pe Duhul cel ce este de aceeași ființă și împreună împărătește, tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L, întru toți vecii.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Biruitorii chinuitorului...

Pe Domnul, Cel ce pe lemn mi-a întins mâinile Sale mie, celui gol, și m-a chemat să mă încălzesc cu goliciunea Sa cea cu bun chip, binecuvântați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii!

Pe Domnul, Cel ce m-a ridicat din iadul cel mai de dedesupt pe mine, cel căzut, și m-a cinstit cu slava scaunului Celui înalt al Părintelui, binecuvântați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Săgețile potrivnicilor cele aprinse și în chip de flacără, pornite asupra noastră, stinge-le curate, ca să te laudăm în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pe Ziditorul și Mântuitorul, Dumnezeu-Cuvântul. Pentru aceasta, pe tine te laudăm întru toți vecii.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: De șapte ori...

Bucurați-vă, mucenicilor, prorocilor și apostolilor și cinstita adunare a sfinților mucenici, și dumnezeiasca ceată a dreptilor, a cuvioșilor și a învățătorilor, împreună cu mironosițele femei, dulce viersuind: Tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

De strălucirea cea mai presus de cuget bucurându-vă din destul, Sfinților, și de dumnezeiasca veselie și bucurie umplându-vă, v-ați îndumnezeit prin apropierea de Dumnezeu; și strălucirilor celor dumnezeiește lucrătoare împărtășindu-vă, și cu razele slavei celei negrăite luminați fiind, preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătându-vă ca niște luminători prea strălucitori, Sfinților, ați luminat cerul Bisericii cu multe feluri de daruri și cu osebite frumuseți, în dreptate, bărbăție, curăție și înțelepciune, cântând: Preoți laudați, popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu veselie voi, toate femeile, cele pline de dumnezeiasca înțelepciune, care v-ați săvârșit cu duhul în Hristos, pe Preacurata Fecioara și adevărata Maică a lui Dumnezeu, care ne-a izbăvit pe noi din blestemul strămoașei Eva, înconjurând-o acum, lăudați pe Fiul ei în veci.

CÂNTAREA A 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat; că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecul tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, căpeteniile cetelor îngerești și omenești te măresc.

Simplu fiind prin firea cea dumnezeiască și fără de început, Te-ai făcut în două firi prin luarea trupului, supunându-l pe acesta în Tine însuși, Cuvinte al lui Dumnezeu; și pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, Te slăvim pe Tine în două firi, în chip nedespărțit și neamestecat.

După ce Te-ai făcut om cu firea, pogorându-Te în rândul robilor, Preaînalte, ai numit pe Dumnezeu Tată, după ființa cea dumnezeiască; iar înviind din mormânt, ai rânduit pământenilor Tată, după har, pe Cel ce după fire este Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună toți Te slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Maică a lui Dumnezeu te-ai arătat, Fecioară, născând cu trup, mai presus de fire, pe Cuvântul cel Bun, pe Care Tatăl L-a născut, ca un bun, din inima Sa, mai înainte de toți vecii. Pe Care acum Îl știm mai presus de trupuri, cu toate că S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: Înfricoșatu-s-a tot auzul...

Pe Tine, Cel ce după fire ești Fiul lui Dumnezeu, Te știm zămislit în pântecul Maicii lui Dumnezeu și făcut om pentru noi; și măcar că Te vedem pe Cruce pătimind cu firea omenească, dar ai rămas fără patimă, ca un Dumnezeu.

Risipitu-s-a întunericul cel apăsător, căci din iad a răsărit Hristos, Soarele dreptății, luminând toate marginile pământului și strălucind cu lumina Dumnezeirii, Om ceresc și Dumnezeu pământesc; pe Care în două firi Îl mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Plină de bucurie și de veselie este pomenirea ta, că izvorăști vindecări celor ce se apropie și cu bună cinstire te vestesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te laudăm, ceea ce ești plină de har și neîncetat grăim ție: Bucură-te! Că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Canonul Tuturor Sfinților

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Cu nădejde și cu dragoste fiind întrarmată adunarea celor aleși și cu credință îngrădită, toate amenințările tiranilor, chinurile și lovirile, bucurându-se, le-au răbdat cu vitejie, pe Hristos avându-L dătător de biruință în lupte, întâii mucenici ai adevărului.

Ca pe un liman de mântuire să laudăm acum, după vrednicie, pe Botezătorul, pe apostoli, pe proroci și mucenici și împreună cu cuvioșii, cu dumnezeieștii învățători și preoți și cu adunarea patriarhilor, și pe slăviții și sfinții mucenici, și pe femeile cele iubitoare de Dumnezeu, pe cuvioși și pe drepti.

Slavă...

Cu focul ispitelor fiind încercați și de desfătări nefiind ademeniți, desăvârșit vă bucurați, stând în ceruri înaintea scaunului de lumină al Stăpânului, preaslăvitelor adunări ale Sfinților; că prin arătările adevărului oglinzile s-au sfărâmat și umbra a trecut.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Arătatu-te-ai împreunătoare a celor despărțite, Curată Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară. Că prin tine oamenii s-au făcut împreună-locuitori cu îngerii în ceruri, cu adevărat; și cetele tuturor Sfinților acum

mărturisesc împreună cu dânșii, lăudând cu veșnice cântări pe Cel născut al tău.

Luminânda Învierii I, glasul al 2-lea:

Însăși podobia.

Cu Ucenicii să ne suim în Muntele Galileii, prin credință să vedem pe Hristos grăind, că a luat putere a celor de sus și a celor de jos; să auzim cum învață a boteza toate neamurile, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și că va fi împreună cu ai Săi, precum a făgăduit, până la sfârșitul veacului.

Slavă..., a Sfinților:

Pe Botezătorul și Înaintemergătorul, pe apostoli, pe proroci, mucenici și ierarhi, pe pustnici și cuvioși, pe sfinții mucenici, împreună cu femeile iubitoare de Dumnezeu, pe toți dreptii și pe cetele îngerilor, după datorie, cu cântări să-i încununăm, rugându-ne să dobândim de la Hristos Mântuitorul slava lor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce în cer este în chip dumnezeiesc preaslăvit de îngeri, de sâmurile părintești nedespărțindu-Se, cum nu se poate spune, cu cei de jos împreună a viețuit, Preacurată. Iar tu ai fost mijlocitoare a acestei mântuiri, dând Acestuia trup din curat sângele tău, mai presus de cuvânt, curată; pe Care roagă-L să dea robilor Tăi izbăvire de greșeli.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 8; dintre care cinci ale Învierii și trei ale Tuturor Sfinților.

Stihirile Învierii, glasul al 8-lea:

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai despărțit de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și înviind din morți, lumea ai slobozit din robia vrăjmașului, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei; că pe morți i-a sculat și moartea o a zdrobit. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar, ca pe un împărat adormit, străjerii Te străjuiau și, ca pe o visterie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nestrăicături sufletelor noastre.

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat, dar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Stihira lui Anatolie

Pătimit-ai pe Cruce, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea; îngropare de trei zile ai luat, ca să ne slobozești pe noi din robia vrăjmașului, și fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi pe noi, Hristoase Dumnezeule, prin Învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Stihirile Tuturor Sfinților, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pe Sfinții cei de pe pământ, minunați i-a făcut Domnul; că rănilor și patimilor Lui pe trup le-au primit, cu acelea împodobindu-se și cu dumnezeiești frumuseți, în chip văzut, îmbrăcându-se. Pe care, ca pe niște flori neveștejite, ca pe niște stele neclintite ale Bisericii, cu jertfe de bună voie, să-I laudăm.

Stih: Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pe dânșii.

Apostolii împreună cu prorocii, învățătorii cu cuvioșii, dreptii împreună cu toți sfinții mucenici și, dintre femei, cele care s-au luptat și cu dragoste au pustnicit, mulțimea Sfinților și cetele dreptilor să fie laudați cu sfinte cântări, ca niște moștenitori ai împărăției cerești, și locuitori ai raiului.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Cei ce au făcut pământul cer cu strălucirea faptelor bune, cei ce au urmat morții lui Hristos, cei ce au umblat pe calea cea mijlocitoare de nemurire, cei ce au curățit patimile oamenilor cu lucrarea harului, cei ce s-au luptat vitejește, într-un suflet, în toată lumea, mucenicii laudați să fie.

Slavă..., Stihira Evangheliei, glasul 1:

În munte mergând Ucenicii pentru înălțarea de pe pământ, înaintea lor a stat Domnul; și închinându-se Lui și fiind învățați de puterea cea dată Lui pretutindenea, în toată lumea au fost trimiși să propovăduiască Învierea cea din morți și Înălțarea la ceruri. Cu care a și făgăduit că va fi împreună în veci, nemincinosul Hristos-Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum..., Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun Fericirile Învierii, glasul al 8-lea, pe 4.

Pomenește-ne pe noi, Hristoase, Mântuitorul lumii, precum ai pomenit pe tâlharul pe Cruce; și învrednicește pe toți, Unule-Îndurate, împărăției Tale celei cerești.

Pe lemn ai fost pironit de bună voie, Mântuitorul nostru, de blestemul pomului pe Adam l-ai izbăvit, dându-i din nou, ca un îndurat, chipul cel dintâi și a raiului sălășuire.

Ascultă, Adame, și te bucură împreună cu Eva! Că cel ce mai înainte v-a lăsat goi pe amândoi și prin înșelăciune v-a luat robi, cu Crucea lui Hristos a fost zdrobit.

Astăzi Hristos a înviat din mormânt, dând tuturor credincioșilor nestrăciune; și după Patimă și Înviere a înnoit bucuria Mironosițelor.

Și din Canonul Tuturor Sfinților se pune Cântarea a 6-a, pe 4.

Apostolul: Din Epistola către Evrei; Evanghelia: De la Matei.

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri. Aliluia, Aliluia, Aliluia. Sau:

Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; dreptilor se cuvine laudă.

La masă se face mângâiere fraților celor ce se gătesc spre nevoița postului, în seara acestei Duminici lăsându-se sec pentru postul Sfinților Apostoli.